

V?c C-98/07

Nordania Finans A/S a BG Factoring A/S

v.

Skatteministeriet

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná Højesteret)

„Šestá sm?rnice o DPH – ?lánek 19 odst. 2 – Výpo?et odpo?itatelného podílu – Vylou?ení výše obratu vztahující se k dodáním investičního majetku, který osoba povinná k dani využila pro pot?eby svého podniku – Pojem ‚investiční majetek, který osoba povinná k dani využila pro pot?eby svého podniku‘ – Vozidla po?ízená leasingovou spole?ností za ú?elem jejich pronájmu a následného prodeje po skon?ení leasingové smlouvy“

Shrnutí rozsudku

Da?ová ustanovení – Harmonizace právních p?edpis? – Dan? z obratu – Spole?ný systém dan? z p?idané hodnoty – Odpo?et dan? zaplacené na vstupu

(Sm?rnice Rady 77/388, ?l. 19 odst. 2)

?lánek 19 odst. 2 šesté sm?rnice 77/388 o harmonizaci právních p?edpis? ?lenských stát? týkajících se daní z obratu musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „investiční majetek, který osoba povinná k dani využila pro pot?eby svého podniku“, nezahrnuje vozidla, která leasingová spole?nost po?izuje, aby je pronajala a poté po skon?ení leasingových smluv prodala, pokud je prodej uvedených vozidel p?i skon?ení těchto smluv nedílnou sou?ástí obvyklých hospodářských ?inností tohoto podniku.

Pro dot?enou osobu totiž po?ízení a následný prodej takového zboží vyžaduje b?žné použití zboží a služeb pro smíšené použití. Pokud tento prodej pat?í mezi obvyklé zdanitelné ?innosti osoby povinné k dani, musí být obrat, který se k n?mu vztahuje, zohledn?n p?i výpo?tu odpo?itatelného podílu, aby pro tyto ?innosti co nejlépe odrážel ?ást používání zboží a služeb pro smíšené použití, aby byl dodržen cíl neutrality spole?ného systému dan? z p?idané hodnoty. Pokud tedy má prodej vozidel, která jsou p?edm?tem leasingových smluv, po skon?ení těchto smluv povahu b?žné ?innosti pro dot?enou osobu povinnou k dani, která ji provádí profesionálně a systematicky, bylo by v rozporu s uvedeným cílem neutrality, kdyby tato osoba povinná k dani nebyla ú?inn? zbavena ?ásti dan? z p?idané hodnoty zat?žující obecné náklady, které sloužily k uskute?n?ní tohoto prodeje, a tedy k výkonu obvyklé zdanitelné hospodářské ?innosti.

(viz body 25–26, 36 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

6. března 2008 (*)

„Šestá směrnice o DPH – čl. 19 odst. 2 – Výpočet odpisatelného podílu – Vyloučení výše obrátu vztahující se k dodáním investičního majetku, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku – Pojem ‚investiční majetek, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku‘ – Vozidla pořízená leasingovou společností za účelem jejich pronájmu a následného prodeje po skončení leasingové smlouvy“

Ve věci C-98/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Højesteret (Dánsko) ze dne 19. února 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 21. února 2007, v řízení

Nordania Finans A/S,

BG Factoring A/S

proti

Skatteministeriet,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, G. Arestis, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a J. Malenovský (zpravodaj), soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. prosince 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Nordania Finans A/S a BG Factoring A/S H. S. Hansenem a T. K. Kristjánssonem, advokater,
 - za dánskou vládu B. Weis Fogh, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s K. Lundgaard Hansenem, advokat,
 - za Komisi Evropských společenství D. Triantafyllouem a S. Schønbergem, jako zmocněnci,
- po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. prosince 2007,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 19 odst. 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Ú).

v?st. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá sm?rnice“).

2 Tato žádost byla p?edložena v rámci sporu mezi spole?nostmi Nordania Finans A/S (dále jen „Nordania Finans“) a BG Factoring A/S (dále jen „BG Factoring“), která je právní nástupkyní spole?nosti BG Erhvervsfinans A/S (dále jen „Erhvervsfinans“), p?i?emž všechny t?i spole?nosti jsou založeny podle dánského práva, na stran? jedné, a Skatteministeriet (ministerstvo financí), na stran? druhé, ve v?ci nároku na ?áste?ný odpo?et dan? z p?idané hodnoty (dále jen „DPH“), který Erhvervsfinans mohla uplatnit ze svých obecných náklad?.

Právní rámec

Právní úprava Spole?enství

3 Dvanáctý bod od?vodn?ní šesté sm?rnice zní:

„[...] pravidla pro odpo?et dan? by m?la být harmonizována do té míry, aby se týkala skute?n? vybraných ?ástí; [...] výše odpo?tu dan? by m?la být vypo?ítávána ve všech ?lenských státech obdobným zp?sobem.“

4 ?lánek 17 odst. 5 šesté sm?rnice stanoví:

„V p?ípad? zboží a služeb, které osoba povinná k dani hodlá použít jak pro pln?ní, na která se vztahují odstavce 2 a 3 a u nichž je [DPH] odpo?itatelná, tak i pro pln?ní, u nichž [DPH] odpo?itatelná není, je odpo?itatelný jen podíl [DPH] p?ipadající na hodnotu prvního druhu pln?ní.

Tento podíl se stanoví v souladu s ?lánkem 19 pro všechna pln?ní uskute??ovaná osobou povinnou k dani.

[...]“

5 ?lánek 19 šesté sm?rnice, nazvaný „Výpo?et odpo?itatelného podílu“, zní následovn?:

„1. Podíl odpo?itatelný podle ?l. 17 odst. 5 prvního pododstavce je dán zlomkem, který má:

- v ?itateli celkovou výši ro?ního obratu vztahujícího se k pln?ním, u nichž je [DPH] odpo?itatelná podle ?l. 17 odst. 2 a 3, bez [DPH],
- ve jmenovateli celkovou výši ro?ního obratu vztahujícího se k pln?ním zahrnutým do ?itatele a pln?ním, u nichž není [DPH] odpo?itatelná, bez [DPH]. ?lenské státy mohou do jmenovatele rovnž zahrnout celkovou výši dotací krom? t?ch, které jsou uvedeny v ?l. 11 ?ásti A odst. 1 písm. a).

Podíl se stanoví ro?n? a definuje se jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento.

2. Odchyln? od odstavce 1 se z výpo?tu odpo?itatelného podílu vylučuje výše obratu vztahující se k dodáním investi?ního majetku, který osoba povinná k dani využila pro pot?eby svého podniku. Rovnž se vylučuje výše obratu vztahující se k pln?ním uvedeným v ?l. 13 ?ásti B písm. d), jsou-li to p?íležitostná pln?ní, a dále vztahující se k p?íležitostným operacím s nemovitostmi a p?íležitostným finan?ním operacím. Uplatní-li ?lenské státy možnost volby danou ?l. 20 odst. 5 a nebudou požadovat opravu dan? vzhledem k investi?nímu majetku, mohou k prodeji investi?ního majetku p?ihlédnout p?i výpo?tu odpo?itatelného podílu.

[...]“

6 ?lánek 20 šesté sm?rnice, který zakotvuje n?která pravidla týkající se opravy odpo?t?,

stanoví:

„1. Pŕvodní odpoŕet se opraví postupy stanovenými ŕlenskými státy, [...]

[...]

2. U investiŕního majetku se oprava rozloŕí na pŕt let vŕetnŕ roku, kdy bylo zboží poŕízeno nebo vyrobeno. [...]

[...]

3. Pŕi dodání investiŕního majetku v prŕbŕhu opravnŕho období se má za to, ŕe je až do uplynutí opravnŕho období využíván osobou povinnou k dani pro nŕterou její hospodáŕskou ŕinnost. [...]

[...]

4. Pro úŕely pouŕití odstavcŕ 2 a 3 mohou ŕlenské státy:

– vymezit obsah pojmu investiŕní majetek,

[...]

5. Jestliŕe by v nŕterém ŕlenském státŕ byly dŕsledky pouŕívání odstavcŕ 2 a 3 zanedbatelné, nemusí tento ŕlenský stát s výhradou konzultací podle ŕlátku 29 tyto odstavce pouŕít s ohledem na celkový daŕový dopad v dotyŕném ŕlenském státŕ a na zamezení nadbyteŕné administrativy za podmínky, ŕe nebude naruŕena hospodáŕská soutŕŕ.

[...]“

Vnitrostátní právní úprava

7 Zákon o DPH (momsloven) provádí ŕestou smŕrnici. ŕlánek 38 odst. 1 tohoto zákona, ve znŕní ze dne 18. kvŕtna 1994, stanoví:

„V pŕípadŕ zboží a sluŕeb, které zaregistrovaný podnik využívá pro potŕeby podniku jak pro úŕely zakládající nárok na odpoŕet podle ŕlátku 37, tak pro další úŕely, lze provést odpoŕet vzhledem k té ŕásti danŕ, která odpovídá obratu, jehoŕ bylo dosaŕeno ŕástí ŕinnosti podléhající registraci. Pŕi výpoŕtu obratu se z jeho výŕe vyluŕuje ŕástka obratu pŕipadající na dodávky investiŕního majetku vyuŕívaného pro potŕeby podniku. Za investiŕní majetek se považují stroje, zaŕízení a ostatní provozní prostŕedky, jejichŕ prodejní cena (bez danŕ stanovené tímto zákonem) pŕekraŕuje 50 000 DKK [od roku 1996 75 000 DKK] [...]"

Spor v pŕvodním ŕízení a pŕedbŕŕná otázka

8 Nordania Finans a BG Factoring jsou dvŕ spoleŕnosti náležející do téŕe skupiny, které vznikly na základŕ restrukturalizace této skupiny po likvidaci spoleŕnosti Erhvervsfinans v roce 2001.

9 V prŕbŕhu období zahrnujícího roky 1995 až 1998 Erhvervsfinans vykonávala ŕinnost leasingu automobilŕ podléhající DPH. V roce 1998 se tato ŕinnost týkala 4 500 vozidel. Erhvervsfinans rovnŕŕ poskytovala finanŕní sluŕby osvobozené od DPH. Byla tudíŕ povinna vypoŕítat podíl pro urŕení ŕástky, které se týkal nárok na ŕásteŕný odpoŕet DPH, jejíŕ mohla uplatnit ze svŕch obecnŕch nákladŕ.

10 Do tohoto výpočtu Erhvervsfinans zahrnula obrat vyplývající z prodeje vozidel po skončení leasingových smluv. Měla totiž za to, že tato vozidla nejsou „investičním majetkem, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku“, ve smyslu čl. 19 odst. 2 šesté směrnice.

11 Rozhodnutím ze dne 17. listopadu 1999 vyjádřily dánské místní daňové orgány s tímto posouzením nesouhlas a domnívaly se, že uvedená vozidla takový investiční majetek představují, a tudíž že obrat vyplývající z prodeje těchto vozidel nelze zahrnout do výpočtu uvedeného podílu.

12 Erhvervsfinans toto rozhodnutí napadla u Landsskatteret (daňový soud), který její žalobu usnesením ze dne 27. dubna 2001 vyhověl.

13 Skatteministeriet se proti tomuto rozhodnutí odvolalo k Østre Landsret (regionální soud pro východ), který, máje za to, že dotyčná vozidla jsou investičním majetkem, změnil rozhodnutí Landsskatteret rozsudkem ze dne 16. prosince 2003.

14 Nordania Finans a BG Factoring, které se mezitím staly právními nástupkyněmi Erhvervsfinans, napadly tento rozsudek u Højesteret (nejvyšší soud) dne 9. února 2004.

15 V tomto kontextu se Højesteret rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být výraz ‚investiční majetek, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku‘, uvedený v čl. 19 odst. 2 šesté směrnice [...], vykládán tak, že zahrnuje majetek, který leasingová společnost pořizuje jednak za účelem jej pronajímat, a jednak za účelem jej po skončení leasingových smluv prodat?“

K předběžné otázce

16 Předkládající soud se svou otázkou konkrétně táže, zda čl. 19 odst. 2 šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „investiční majetek, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku“, zahrnuje vozidla, která leasingová společnost pořizuje, aby je jako ve věci v původním řízení pronajala a poté po skončení leasingových smluv prodala.

17 Úvodem je třeba připomenout, že pro určení dosahu ustanovení práva Společenství je namístě vzít do úvahy zároveň jeho znění, kontext a cíle (rozsudky ze dne 15. října 1992, Tenuta il Bosco, C-162/91, Recueil, s. I-5279, bod 11; ze dne 16. ledna 2003, Maierhofer, C-315/00, Recueil, s. I-563, bod 27, a ze dne 8. prosince 2005, Jyske Finans, C-280/04, Sb. rozh. s. I-10683, bod 34). Mimoto z požadavků jak jednotného použití práva Společenství, tak zásady rovnosti vyplývá, že znění ustanovení práva Společenství, které výslovně neodkazuje na právo členských států za účelem vymezení svého smyslu a dosahu, musí být zpravidla vykládáno autonomním a jednotným způsobem v celém Společenství, přičemž tento výklad je třeba nalézt s přihlédnutím k souvislostem tohoto ustanovení a k cíli sledovanému dotčenou právní úpravou (viz zejména rozsudky ze dne 15. července 2004, Harbs, C-321/02, Sb. rozh. s. I-7101, bod 28, a ze dne 18. října 2007, Österreichischer Rundfunk, C-195/06, Sb. rozh. s. I-8817, bod 24).

18 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že čl. 19 odst. 2 šesté směrnice neobsahuje pro určení svého smyslu a dosahu žádný výslovný odkaz na právo členských států a že jeho znění samo o sobě neumožňuje mít s jistotou za to, že se vztahuje na takový majetek, jakým je majetek dotčený v původním řízení. Za těchto podmínek je třeba vzít v úvahu kontext a cíle tohoto ustanovení.

19 Co se týče obsahu, je třeba připomenout, že článek 19 šesté směrnice se nachází v její hlavě XI, v novaném režimu odpochtu. Cílem nároku na odpochet stanoveného v čl. 17 odst. 2 uvedené směrnice, který se týká daně, jež na vstupu zatěžuje zboží nebo služby použité osobou

povinnou k dani pro účely jejích zdanitelných plnění, je zcela sejmout z podnikatele zatížení DPH, která je splatná nebo byla odvedena v rámci jeho veškerých hospodářských činností. Společný systém DPH tak zajišťuje dokonalou neutralitu daňové zátěže všech hospodářských činností za podmínky, že tyto činnosti v zásadě samy podléhají DPH (viz v tomto smyslu zejména rozsudek ze dne 8. února 2007, Investrand, C-435/05, Sb. rozh. s. I-1315, bod 22 a citovaná judikatura).

20 Pokud osoba povinná k dani uskutečňuje jak zdanitelná plnění zakládající nárok na odpočet, tak plnění osvobozená od daně, která takový nárok nezakládají, čl. 17 odst. 5 šesté směrnice stanoví, že odpočitatelný je jen podíl DPH připadající na hodnotu zdanitelných plnění. Tento podíl se vypočítá postupem vymezeným v článku 19 uvedené směrnice. Jak uvedl generální advokát v bodě 65 svého stanoviska, mají tato ustanovení za cíl umožnit osobě povinné k dani, která poskytuje zboží nebo služby pro výkon zdanitelných činností a zároveň i činností osvobozených od daně, odejít v plném rozsahu část DPH zatěžující poskytnutí tohoto zboží nebo těchto služeb, která by měla odpovídat poměru, ve kterém jsou používány pro účely zdanitelných činností.

21 V tomto kontextu sice odstavec 1 článku 19 šesté směrnice stanoví, že odpočitatelný podíl je dán zlomkem, který má v čitateli obrát vztahující se ke zdanitelným plněním a ve jmenovateli rovní obrát, případně zvýšený o některé dotace, avšak odstavec 2 téhož článku uvádí, že se odchýlně vyloučuje zejména výše obrátu vztahující se k dodáním investičního majetku, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku, nebo vztahující se k příležitostným operacím s nemovitostmi a příležitostným finančním operacím.

22 Cíl uvedeného odstavce 2 vyplývá z důvodové zprávy k návrhu šesté směrnice předložené Komisi Evropských společenství Radě Evropských společenství dne 29. června 1973 (viz Bulletin Evropských společenství, doplněk 11/73, s. 20), podle které „položky uvedené v tomto odstavci musejí být vyloučeny z výpočtu odpočitatelného podílu, aby bylo zabráněno tomu, že by mohly zkreslit jeho skutečný význam v rozsahu, v němž takové položky neodrážejí podnikatelskou činnost osoby povinné k dani. To se týká prodeje investičního majetku a operací s nemovitostmi a finančních operací, jež jsou pouze příležitostnými činnostmi, které tedy mají pouze druhořadý či okrajový význam ve vztahu k celkovému obrátu podniku. Tyto činnosti jsou ostatně vyloučeny pouze tehdy, nejsou-li součástí obvyklé podnikatelské činnosti osoby povinné k dani.“ (neoficiální překlad)

23 V tomto ohledu Soudní dvůr již rozhodl, že příležitostné činnosti nejsou zahrnuty do jmenovatele zlomku použitého pro výpočet podílu v souladu s článkem 19 šesté směrnice proto, aby byl dodržen cíl úplné neutrality, kterou společný systém DPH zaručuje. Kdyby do uvedeného jmenovatele měly být zahrnuty veškeré výnosy finančních operací osoby povinné k dani, které souvisejí se zdanitelnými plněními, a to i v případě, že dosažení takových výnosů nepředpokládá žádné použití zboží nebo služeb podléhajících DPH, nebo předpokládá pouze jejich velmi omezené použití, byl by výpočet odpočtu zkreslený (rozsudek ze dne 11. července 1996, Régie dauphinoise, C-306/94, Recueil, s. I-3695, bod 21).

24 Přijetím ustanovení čl. 19 odst. 2 šesté směrnice tedy zákonodárce Společenství zamýšlel z výpočtu podílu vyloučit obrát vztahující se k prodeji zboží, pokud tento prodej má ve vztahu k běžné činnosti dotyčné osoby povinné k dani neobvyklou povahu, a nevyžaduje tak použití zboží nebo služeb smíšeného použití způsobem přímým nebo nepřímým obrátu, který vytváří. Jak zdůraznil generální advokát v bodě 68 svého stanoviska, zahrnutí tohoto obrátu do výpočtu odpočitatelného podílu by výsledek tohoto výpočtu zkreslilo v tom smyslu, že by již neodrážel míru, v jaké jsou zboží nebo služby pro smíšené použití používány pro zdanitelné činnosti a činnosti osvobozené od daně.

25 Za těchto podmínek nemůže pojem „investiční majetek, který osoba povinná k dani využila

pro potřeby svého podniku“, ve smyslu čl. 19 odst. 2 šesté směrnice zahrnovat investiční majetek, jehož prodej má pro dotyčnou osobu povinnou k dani povahu obvyklé hospodářské činnosti. Pro dotyčnou osobu totiž pořízení a následný prodej takového zboží vyžaduje běžné použití zboží a služeb pro smíšené použití. Pokud tento prodej patří mezi obvyklé zdanitelné činnosti osoby povinné k dani, musí být obrat, který se k němu vztahuje, zohledněn při výpočtu odpočitatelného podílu, aby pro tyto činnosti co nejlépe odrážel část používání zboží a služeb pro smíšené použití, aby byl dodržen cíl neutrality společného systému DPH.

26 Pokud tedy, stejně jako ve věci v původním řízení, má prodej vozidel, která jsou předmětem leasingových smluv, po skončení těchto smluv povahu běžné činnosti pro dotyčnou osobu povinnou k dani, která ji provádí profesionálně a systematicky, bylo by v rozporu s uvedeným cílem neutrality, kdyby tato osoba povinná k dani nebyla účinně zbavena části DPH zatěžující obecné náklady, které sloužily k uskutečnění tohoto prodeje, a tedy k výkonu obvyklé zdanitelné hospodářské činnosti. Z toho vyplývá, že obrat vztahující se k takovému prodeji nelze považovat za obrat týkající se „investičního majetku, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku“, ve smyslu čl. 19 odst. 2 šesté směrnice.

27 Tento závěr nemůže být zpochybněn okolnostmi, že v rámci druhé směrnice Rady 67/228/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Struktura a způsob použití společného systému daní z přidané hodnoty (Úř. věst. 1967, 71, s. 1303, dále jen „druhá směrnice“) měl Soudní dvůr za to, že se pojem „investiční majetek“ uvedený v čl. 17 prvním pododstavci této odřazky uvedené směrnice týká majetku, který se, pokud je používán pro účely hospodářské činnosti, vyznačuje svou stálou povahou a hodnotou, které způsobují, že pořizovací náklady nejsou obvykle zaúčtovány jako běžné výdaje, nýbrž odepisovány v průběhu více účetních období (rozsudek ze dne 1. února 1977, *Verbond van Nederlandse Ondernemingen*, 51/76, Recueil, s. 113, bod 12).

28 Ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek *Verbond van Nederlandse Ondernemingen*, bylo pro předkládající soud nezbytné určit, zda s ohledem na platnou nizozemskou právní úpravu mohou být kancelářské potřeby nepatrné hodnoty považovány za investiční majetek, který by mohl být podle článku 17 druhé směrnice vyloučen z nároku na odpočet DPH stanoveného uvedenou směrnicí. I za předpokladu, že by vozidla zakoupená podnikem pro výkon jeho hospodářských činností měla v tomto kontextu představovat investiční majetek ve smyslu daného výkladu článku 17 druhé směrnice, však nelze pouze z kritérií stanovených Soudním dvorem v tomto rozsudku vyvodit, že taková vozidla spadají do této kvalifikace pro uplatnění čl. 19 odst. 2 šesté směrnice.

29 Obecné vyloučení majetku, který se, pokud je používán pro účely hospodářské činnosti, odlišuje svou stálou povahou a svou hodnotou, které způsobují, že pořizovací náklady nejsou obvykle zaúčtovány jako běžné výdaje, nýbrž odepisovány v průběhu více účetních období, z výpočtu odpočitatelného podílu bez zohlednění skutečnosti, že jeho prodej je při skončení leasingových smluv nedílnou součástí běžné činnosti osoby povinné k dani, by bylo v přímém rozporu s cílem neutrality společného systému DPH.

30 Z tohoto důvodu definice investičního majetku uvedeného v čl. 19 odst. 2 šesté směrnice, která určuje zvláštní režim výpočtu odpočitatelného podílu, není nezbytně v rozporu s definicí, která byla použita pro uplatnění obecného režimu výpočtu zavedeného druhou směrnicí.

31 Výklad podaný Soudním dvorem ve výše uvedeném rozsudku *Verbond van Nederlandse Ondernemingen* tak není pro zodpovězení položené otázky rozhodný.

32 Rozhodná není ani skutečnost, že čl. 20 odst. 4 šesté směrnice ponechává vymezení pojmu „investiční majetek“ na členských státech.

33 Jednak ze znění tohoto ustanovení totiž jasně vyplývá, že toto právo přiznané členským státem platí pouze pro použití odstavců 2 a 3 uvedeného článku 20, který stanovuje režim opravy odpotů.

34 Krom toho toto právo nemůže být členským státem přiznáno pro použití pravidel výpočtu podílu vymezených v čl. 19 odst. 2 šesté směrnice, aniž by byla pominuta vůle zákonodárce Společenství vyjádřená v dvanáctém bodě odvodnění uvedené směrnice, podle kterého by výše odpotů daně měla být vypočítávána ve všech členských státech obdobným způsobem.

35 Za těchto podmínek režim opravy odpotů, jak je určen v článku 20 šesté směrnice, a zvláštní pravidlo obsažené v jejím čl. 19 odst. 2 poslední větě, na jehož základě se do výpočtu odpotitelného podílu zahrne výnos z prodeje investičního majetku uvedeného v rámci tohoto režimu oprav v čl. 20 odst. 5 téže směrnice, nemají vliv na výklad, který je třeba dát pojmu investiční majetek vyloučený z výpočtu podílu podle první větě čl. 19 odst. 2 šesté směrnice, jelikož tento pojem musí být ve Společenství určen autonomním a jednotným způsobem.

36 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 19 odst. 2 šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „investiční majetek, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku“, nezahrnuje vozidla, která leasingová společnost pořizuje, aby je jako ve věci v povodním řízení pronajala a poté po skončení leasingových smluv prodala, pokud je prodej uvedených vozidel při skončení těchto smluv nedílnou součástí obvyklých hospodářských činností tohoto podniku.

K nákladům řízení

37 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 19 odst. 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „investiční majetek, který osoba povinná k dani využila pro potřeby svého podniku“, nezahrnuje vozidla, která leasingová společnost pořizuje, aby je jako ve věci v povodním řízení pronajala a poté po skončení leasingových smluv prodala, pokud je prodej uvedených vozidel při skončení těchto smluv nedílnou součástí obvyklých hospodářských činností tohoto podniku.

Podpisy.

* Jednací jazyk: dánština.